

[Karl Møller]

det med dette lovforslag. Også formanden for Det veterinære Sundhedsråd har ønsket et fast offentligt tilsyn med de indretninger, der tillades, og betragter det som en nødvendighed i forbindelse med overhovedet at tillade æglægningsbure.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at ministeren hele vejen igennem har optaget de forskellige regler, som Det veterinære Sundhedsråd har godkendt, hvad indretning og anvendelse af burene angår. Det eneste, som ikke er taget med, er forslaget om det løbende tilsyn. Jeg må sige, at den forklaring, der gives, og som også fremgår af socialdemokratiets, venstres og fremskridtspartiets – de jo i denne sag enige – betænkningsskildring, virker noget søgt. Man anfører, at arbejdsgruppen fortsætter sit arbejde omkring udforskningen af intensiv produktion i andre sektorer, i svine- og kvægsektoren, og derfor, siger man, er det ikke hensigtsmæssigt at løse spørgsmålet om tilsyn separat for hønsesektoren. Men hvorfor egentlig ikke? Kunne man ikke lære og drage nytte af de erfaringer og det erfaringsmateriale, man får her, og simpelt hen overføre det på de to andre meget større områder? Vi mener faktisk, at ministeren burde have indsat bestemmelsen om det offentlige tilsyn i lovforslaget. Det er ikke sket, og derfor har vi stillet vort ændringsforslag. Vi skal ikke på nogen måde påstå, at det er det mest geniale, der kan udtænkes, men det er efter vores mening det bedste af de to alternative forslag, som veterinærdirektoratet har foreslået retsudvalget, som har arbejdet med dette lovforslag. Det er det, vi er gået ud fra.

Jeg skal kort beskrive vores ændringsforslag, som går ud på, at vi forestiller os et uanmeldt tilsyn, som mindst en gang om året skal komme på inspektion. Det skal foretages af dyrlæger, som er ansat under veterinærdirektoratet. Det skal betales af buranlæggernes ejere. Vi mener ikke, at det nødvendigvis medfører, at disse burhønsfabrikker kommer til at gå fallit af den grund. Det vil også være en nødvendig imødekommenhed over for den vitterlig store usikkerhed, som i dag råder omkring dette område. Det vil være en garanti for, at ordningen ikke bliver misbrugt, og i den sammenhæng synes jeg nok, det er værd at erindre om det gamle ord om, at det er udmærket med tillid, men kontrol er nu bedre.

Inge Krogh (KrF):

Som det er omtalt flere gange, har kristeligt folkeparti stillet et ændringsforslag, og vi mener, det er et særdeles effektivt ændringsforslag. Vi foreslår, at justitsministeren i samarbejde med dyreværnsforeningerne skal fastsætte regler om vilkårene for tilladelse og vilkårene for dyrenes pasning. Vi mener, at dette, at dyreværnsforeningerne kommer med i bestemmelserne, må være det bedste værn i kampen for at skabe bedre forhold for dyrene. Vi mener, at det er meget betydningsfuldt i modsætning til fru Annelise Gotfredsen og fru Ebba Strange, som mente, det ingen betydning havde. Men hvis det blev gennemført, var loven faktisk helt anderledes.

Vi kan ikke under nogen omstændigheder gå med til, at forholdene for hønsene bliver, som vi har set det de steder, hvor vi har set burhøns i Sverige. Det er nævnt af flere andre ordførere. Det vil sige, at det er et sted, hvor en høne ikke kan undgå at berøre mindst to andre høns. De går på et skrånende netgulv, de kan ikke bevæge en vinge, og de kan ikke stå oprejst. Det må være en fuldstændig ulidelig tilstand, og som fru Annelise Gotfredsen har jeg også lyst til at glemme, hvad jeg dér så, men det er ting, der eksisterer.

Fremskridtspartiet taler om, at hvis man ikke får burhønsedrift, mister man en masse arbejdspladser. Jeg tror, det vil gå modsat. Hvis vi får burhønsedrift, vil vi i løbet af forholdsvis kort tid have to eller tre fabrikker for hele landet og ikke ret mange arbejdspladser i arbejdet med ægproduktionen.

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det ændringsforslag, der er stillet af DKP. Vi mener, det er meget nødvendigt med en kontrol, og jeg må indrømme, at da vi i udvalget havde burhønsfabrikker i deputationer, der sagde, at de ikke ønskede nogen kontrol, var jeg temmelig forfærdet. Professor Schambye går i øvrigt også ind for, at vi skal have en kontrol, selv om han er medlem af den arbejdsgruppe, der skal undersøge hele problemet omkring husdyrholdet i den intensive industrialisering af landbruget. Flertallet i udvalget har sagt, at man ikke skulle tage hensyn til det i dette lovforslag, men vi mener altså, at det er meget nødvendigt med en kontrol.